

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 9 września 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof – Austria) – XY

(Sprawa C-18/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Kontrole graniczne, azyl i imigracja – Polityka azylowa – Wspólne procedury udzielania i cofania ochrony międzynarodowej – Dyrektywa 2013/32/UE – Artykuł 40 – Kolejny wniosek – Nowe elementy lub ustalenia – Pojęcie – Okoliczności istniejące już przed ostatecznym zakończeniem postępowania mającego za przedmiot wcześniejszy wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej – Zasada powagi rzeczy osądzonej – Wina wnioskodawcy]

(2021/C 462/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: XY

przy udziale: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Sentencja

- 1) Artykuł 40 ust. 2 i 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „nowych elementów lub ustaleń”, które „zaistniały lub zostały przedstawione przez wnioskodawcę” w rozumieniu tego przepisu, obejmuje elementy lub ustalenia, które wystąpiły po ostatecznym zakończeniu postępowania, którego przedmiotem był wcześniejszy wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, a także elementy lub ustalenia, które istniały już przed zakończeniem postępowania, lecz wnioskodawca na nie się nie powołał.
- 2) Artykuł 40 ust. 3 dyrektywy 2013/32 należy interpretować w ten sposób, że rozpatrzenie co do istoty kolejnego wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej może zostać przeprowadzone w ramach wznowienia postępowania, którego przedmiotem był pierwszy wniosek, o ile przepisy mające zastosowanie do wznowienia postępowania są zgodne z rozdziałem II dyrektywy 2013/32, a złożenie tego wniosku nie jest uzależnione od przestrzegania terminów zawitych.
- 3) Artykuł 40 ust. 4 dyrektywy 2013/32 należy interpretować w ten sposób, że nie pozwala on państwu członkowskiemu, które nie przyjęło szczególnych aktów dokonujących transpozycji tego przepisu, odmówić na podstawie ogólnych przepisów krajowego postępowania administracyjnego zbadania co do istoty kolejnego wniosku, jeżeli nowe elementy lub ustalenia powołane na poparcie tego wniosku istniały w trakcie postępowania, którego przedmiotem był wcześniejszy wniosek, i z winy leżącej po stronie wnioskodawcy nie zostały przedstawione w ramach tego postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 161 z 11.5.2020.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 2 września 2021 r. – Komisja Europejska / Królestwo Szwecji

(Sprawa C-22/20) ⁽¹⁾

[Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Dyrektywa 91/271/EWG – Artykuły 4, 5, 10 i 15 – Oczyszczanie ścieków komunalnych – Wtórne lub inne równie skuteczne oczyszczanie ścieków komunalnych pochodzących z aglomeracji o określonej wielkości – Bardziej rygorystyczne oczyszczanie ścieków na obszarach wrażliwych – Artykuł 4 ust. 3 TUE – Weryfikacja danych przekazanych przez państwa członkowskie – Obowiązek lojalnej współpracy]

(2021/C 462/13)

Język postępowania: szwedzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Manhaeve, C. Hermes, K. Simonsson i E. Ljung Rasmussen, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Szwecji (przedstawiciele: O. Simonsson, R. Shahsavan Eriksson, C. Meyer-Seitz, M. Salborn Hodgson, H. Shev i H. Eklinder, pełnomocnicy)